

de Catalunya i el segon de València (1806-1811). — L'última edició de textos catalans impresa per Foulché-Delbosc, en 1928, fou la dels tres textos següents copiats d'un manuscrit de la Biblioteca de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona: I. *D'aquestes dotze coses és tengut tot senyor a sos vassalls*; II. *Conseyll de bones doctrines que una reyna de França donà a una sua filla que fonch muller del rey d'Anglaterra*; III. *La letra devall escrita feu lo marquès de Villena... per dona Johana, filla sua quant la maridà ab don Johan, fill del compte de Cardona*. De segur que l'any abans de morir, no sabia F.-D. que aquests textos havien estat publicats, força anys abans, per En Josep Puiggarí, precisament en el volum II de les *Memorias* d'aquesta Acadèmia, i en el mateix any en què el malaguanyat Foulché moria, el nostre amic Amos Parducci els estudiava en el seu notable llibre: *Costumi ornati*.

No cal dir que la major partida de la sorprenent activitat de Foulché-Delbosc va adreçar-se principalment als estudis i publicacions de textos castellans, però ens ha semblat útil, com a record de l'hispanista perdut i pel caràcter de l'ANUARI, de reunir tot allò que havia estudiat i publicat referent a les nostres coses. Ell havia excitat contribucions d'erudits catalans a la seva *Revue Hispanique*: durant molts anys va ésser el més assidu el malaguanyat Miret i Sans, però els amics Moliné i Brasés, Ramon D. Perés, Givanel i el que signa, entre algun altre, també varen publicar-hi treballs.

Que reposin en pau les despulles del plorat amic! — J. M. T.

Josep Anglade

Era el més cordial i xarmant dels homes, com a bon meridional. En acabar la carrera de Lletres a la Universitat de Montpeller, va ésser el deixeble predilecte del gran C. Chabaneau, el qual en morir va fer-lo hereu literari dels seus llibres, treballs en curs i manuscrits. Per cert que si el deixeble era d'alta corpulència, el mestre era un veritable nan.

Josep Anglade en haver-se graduat va escriure una tesi important sobre la decadència de la literatura provençal: *Guerau Riquier*. La seva vida d'ensenyament va iniciar-la a Bordeus, i la va continuar a Nancy. Quan en Jeanroy en 1910 va passar de Tolosa a la Sorbona, l'Anglade va obtenir la càtedra d'aquesta, que estava vacant. En morir el 13 de juliol de 1930 complien els seus vint anys d'ensenyança a Tolosa.

Els estudis d'erudició i els de vulgarització en l'obra de l'Anglade van de costat. Hem anomenat el llarg estudi sobre Guiraud Riquier que porta la data de 1905. Tres anys més tard publicava *Les Troubadours*, no destinat als especialistes, sinó als deixebles o al gran públic. De l'any 1913 li coneixem també dues obres de molt diferent caràcter: les *Poésies de Peire Vidal*, publicada en la col·lecció «Clàssics francesos i provençals de l'edat mitjana», i l'altra publicació va fer-la en ocasió del setè centenari de la batalla de Muret, reunint tots els documents literaris que tracten de la famosa acció en la qual va trobar la mort el rei En Pere I de Barcelona-Catalunya i II d'Aragó. *La Bataille de Muret* és un llibre simpàtic, on l'Anglade va trobar el seu llenguatge més vibrant.

Són molts els amics que l'Anglade tenia a Barcelona, on durant una llarga temporada se'l veia sovint. Amb motiu de la donació de la Ciència francesa a la Biblioteca de Catalunya, cedida en nom de França per l'aleshores ministre d'Instrucció Pública Lucien Poincaré, en maig de 1916, l'Anglade va donar un curs de Bibliografia històrica de la filologia provençal, al qual assistiren diversos deixebles. El seu caràcter efusiu, com a nadiu de Lézignan, el féu freqüentar diverses reunions de companys i era amic de banquetejar a fora. Ell mateix va fer-ne una relació pintoresca en *Ma mission à Barcelone*. De la freqüentació amb els membres de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS varen néixer tres importants publicacions portades a bon terme per la Secció Filològica, les quals no detallarem per ésser massa conegudes dels especialistes.

Els estudis fragmentaris i llibres sobrepassen la vintena, d'entre els quals esmentarem: *Les poésies de Peire Remon de Tolosa*, *Pour étudier les troubadours* i sobretot la seva *Histoire sommaire de la littérature méridionale*. Era un treballador formidable, que s'interessava també per totes les llengües. Havia fundat a la Facultat de Lletres de Tolosa la biblioteca de la Societat d'Estudis Meridionals, en la qual hi posava tots els llibres catalans que adquiria.
— J. M. T.